

Nasıl Mutlu Olunur?

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Esra Nur Yıldırım

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Eylül 2025

ISBN: 978-625-5896-74-2

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

NASIL MUTLU OLUNUR?

Esmâ Nur Bektaş

1.Bölüm

İki öğretmen çalıştıkları okulun çaprazındaki restorana sakince girdiler. Bu öğretmenlerden biri tarih öğretmeni olan Buğra, diğeri ise matematik öğretmeni olan Burak'tı. Kapının sağındaki cama bakan masaya oturdular. Buğra hemen söze girdi:

— Ne iyi oldu buraya gelmemiz.

Burak Buğra'nın sözünü tasdikledi:

— Evet, güzel bir yer. Hem de okula yakın.

— Aynen öyle, bundan sonra bütün öğle yemeklerimi burada yiyeceğim. Yemekleri de güzelse oldu bu iş.

Garson elinde menüyle yanlarına geldi ve menüleri Buğra ve Burak'ın önüne koydu. Bu sırada "Hoş geldiniz efendim." demeyi de ihmal etmedi. Buğra ve Burak, menüleri alırken tebessüm ederek "Hoş bulduk." dediler. Yemeklerini seçerek garsona söylediler. Biraz sonra garson elinde yemeklerle masaya döndü ve "Afiyet olsun." diyerek bıraktı. Yemeğin hızlı pişmesi hoşlarına gitmişti, teşekkür ettiler.

Garson gittikten sonra yemekle meşgul olup bir süre sessiz kaldılar. Daha sonra Burak bir anda soru yöneltti:

— Sence nasıl mutlu olunur?

İşte bu, her şeyi başlatan soruydu. Buğra bu soruya cevap düşünürken bir yandan da yemeğini yemeye devam ediyordu Bir süre düşündü ve şu cevabı verdi:

— Bence mutluluk değişkendir, herkes farklı şeylerden mutlu olur.

— Ben senin fikrine katılmıyorum, bence bütün insanları mutlu olabilmesi için bir çözüm var.

— Bir formül mü yani?

— Evet, sayılır. Bir şekilde herkese uyacak bir mutluluk formülü olmalı.

— Ben de buna katılmıyorum. Eğer insanlar aynı şeylerle mutlu olsaydı, o zaman herkes aynı olurdu.

— Öyle değil, bir yol gibi düşün. Nasıl okula gitmenin bir yolu varsa mutlu olmanın da bir yolu olmalı.

— Yalnız, okula gitmenin birden fazla yolu var.

— Ama okul yer değiştirmiyor, öyle değil mi? İşte buradaki “okul” mutluluk. Onun nerede olduğunu ve hangi yolla ona ulaşılacağını merak ediyorum ve ben, onu bulacağım.

— İyi, bul. Ben de seninle birlikte mutluluğu aramak isterim. Nerede arayacaksın?

— İzmir’de.

— Nasıl yani?

— Şöyle, İzmir’de bir konuşmacı, mutluluğun nereden geldiğini anlatacak. Onun konferansına gideceğim. Senin için de bir bilet aldım.

— Ne yani, o kişi mi söyleyecek bize mutluluğun nerede olduğunu?

— Hayır. Biz sadece dinleyeceğiz, not alacağız. Başka birçok şehirden de konferans bileti aldım. Mutlulukla ilgili ne anlatılıyorsa hepsini dinleyeceğiz. Sonra kendimize bir sonuç çıkaracağız. Kimse bize göstermeyecek, biz bulacağız.

Onlar bunları konuşurken garson çoktan gelmişti. Garsonun gelmesiyle dikkatleri dağılmış, konu kapanmıştı. Garson,

masadaki boşları topladı ve “Başka bir şey ister misiniz?” diye sordu. Simsiyah giyinmiş olan bu iki adam, herhangi bir şey istemediklerini söylediler ve masadan kalktılar. Anlaştıkları gibi ertesi gün İzmir’deki konferansa gitmek üzere havalimanında buluşmak üzere vedalaştılar.

